

ת"פ 47304/02/18 - פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נגד אביב הלוי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 47304-02-18 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ'
הלוי

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
פרקליטות מחוז מרכז - פלילי

המאשימה

נגד

אביב הלוי

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד טל פילברג

הנאשם בעצמו

בא כוח הנאשם עו"ד איתי רוזין

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 11.11.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח משולב], התשל"ג - 1973.
- לפי כתב האישום, ביום 13.2.18 בשעות הבוקר, החזיק הנאשם בחדר השינה בביתו סם מסוכן מסוג קריסטל במשקל כולל של 27.2 גרם נטו, עטוף בשקית קטנה שקופה, ושקית גדולה של סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 71.5 גרם נטו. עוד החזיק הנאשם בחדרו משקל אלקטרוני.
2. לפי הסדר טיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו. עוד הסכימו הצדדים, לפי הסדר הטיעון, כי התביעה תגביל עצמה למאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים ואילו הנאשם יהא חופשי בטיעונו.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 2.3.19, ציין כי הנאשם בן 36, אב ל-3 ילדים קטנים המתגוררים עם אמם. לנאשם חובות לגורמים שונים. מחודש פברואר 2018 נתון הנאשם במעצר בית לילי בבית אמו ביבנה. הנאשם תיאר מסגרת משפחתית המאופיינת בתחושות של בדידות, ניכור וקושי בביטוי רגשי. אביו מנהל מוסך,

תואר כאדם בלתי יציב, הממוקד בעיקר בעצמו ובצרכיו וסובל מהתמכרות להימורים. היחסים בין הנאשם לאביו מתוחים, מרוחקים ולעיתים קונפליקטואליים. מנגד, תיאר הנאשם קשר קרוב עם אמו. הנאשם בעל רקע של התמכרות לסמים. הנאשם החל לצרוך סמים מסוג קנבוס בגיל 15 ועם השנים מצבו ההתמכרות הלך והעמיק. בתקופות מסוימות הנאשם נגמל בכוחות עצמו אולם הוא לא עבר הליך גמילה מסודר. הנאשם מסר כי שימוש בסמים מסייע לו להתמודד עם תחושות של חרדה, דיכאון וחוסר אונים. בעקבות המעצר הנוכחי הנאשם החליט להיגמל מסמים ולשקם את עצמו. עוד התייחס שירות המבחן לעברו הפלילי של הנאשם. עם זאת, המדובר בעבר רחוק יחסית. הנאשם לקח אחריות על מעשיו. הנאשם הוסיף, כי היה בקשר פוגעני עם בת זוג שגם סבלה מהתמכרות לסמים.

להתרשמות שירות המבחן, לנאשם אין דפוסים עבריינים מושרשים והוא מצוי במשבר נפשי מתמשך כשברקע חרדה ודיכאון. הנאשם הופנה לטיפול ביחידה לנפגעי סמים ביבנה במסגרת פיקוח מעצר. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן וגורמי הטיפול ביחידה. במקביל פנה הנאשם לפסיכיאטר והחל בטיפול תרופתי נוגד דיכאון. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מקדם עצמו בתהליך שיקומי המיטיב את מצבו ומפחית סיכון. גורמי הטיפול ביחידת לנפגעי סמים ביבנה מסרו, כי הנאשם מגיע למפגשים, מוסר בדיקות שתן נקיות ומבטא מוטיבציה לשקם את עצמו. הטיפול מסייע לנאשם להכיר ולקחת אחריות על מצבו ההתמכרותי ולערוך שינויים חיוביים במישורים נוספים בחייו לרבות הקשר עם ילדיו, החזר חובות ותשלומי מזונות. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נמנע לאורך שנים מהתמודדות ישירה עם קשייו, צבר תסכולים והתמכר לסמים כדרך למתן תחושות חרדה ודיכאון. הנאשם חווה הזנחה ונאלץ להתמודד עם השפעת התמכרותו של אביו שהסבה לו ולשאר בני המשפחה נזקים עמוקים. עוד הוסיף שירות המבחן, כי התהליך ביחידה לנפגע סמים ביבנה משפר באופן משמעותי את מצבו הרגשי והאישי של הנאשם, אשר הפסיק את צריכת הסמים, חזר לעבוד ביציבות ולקח אחריות על חייו, מחזיר חובות ומשלם מזונות. מכאן, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית הכוללת צו מבחן למשך שנה, וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.

4. בתסקיר משלים מיום 16.6.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם מגיע באופן סדיר ועקבי למפגשים, משתף בקשייו האישיים, הרגשיים והמשפחתיים. הנאשם מסר, כי הטיפול מסייע לו לקחת אחריות על חייו ולקבל כלים להתמודדות בעתיד.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נהג במשך השנים באופן ילדותו וביטא חוסר יציבות הן במישור הזוגי והן במישור התעסוקתי. עם זאת, מאז הטיפול ביחידה להתמכרויות הנאשם מצוי בתהליך של שינוי, נגמל מסמים, עובד ביציבות, משקם את הקשר עם ילדיו ומקפיד על תשלום מזונות וחובות. להערכת שירות המבחן, הטיפול מהווה עבור הנאשם גורם תומך, מקדם ומסייע לו להתמודדות עם קשייו המורכבים. מכאן, חזר שירות המבחן על המלצתו.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: הנאשם החזיק בחדרו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 27.2 גרם נטו, כמות גדולה פי 90 מהכמות הקבועה בחוק לשימוש עצמי. כן החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 71.5 גרם נטו, כמות סם גדולה פי 5 מהכמות הקבועה בחוק לשימוש עצמי. בנוסף החזיק הנאשם במשקל אלקטרוני.

6. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 36 חודשים.
7. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו ושיתף פעולה בחקירה; לחובת הנאשם עבר פלילי יחסית ישן אך רלוונטי לעבירה; הנאשם עובר הליך שיקום, אולם מצוי בתחילת ההליך בלבד ולא מדובר בהליך גמילה אינטנסיבי; מכאן, כי המלצת שירות המבחן אינו עולה בקנה אחד עם הפסיקה הנוהגת. לאחר קבלת התסקיר המשלים הוסיפה התביעה, כי אין בתסקיר כדי לשנות מעמדתה לאור חומרת המעשים.
8. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש שנמצא בתחתית המתחם וכולל מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.
9. בא כוח הנאשם טען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: העבירה בוצעה על רקע התמכרותו הקשה של הנאשם ובת זוגתו; הנאשם לא הורשע בעבירות של סחר בסמים או מכירה לקטינים, אלא בעבירה שהיא על רקע שימוש בסמים שהרסו את חייו.
10. עוד טען, כי במתחם לו עותרת התביעה אין התחשבות בשיקום שעבר הנאשם.
11. לטענתו, מתחם העונש ההולם בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, מתחיל במאסר לתקופה של 7 - 8 חודשים.
12. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: העבירה האחרונה בה הורשע הנאשם היא משנת 2004; במהלך השנה האחרונה עבר הנאשם הליך גמילה מסמים והשתקם; הנאשם רואה את ילדיו ומשלם מזונות בסכום של 4,500 ₪; הנאשם עובד לפרנסתו עם אביו ולו חובות בסכומים שמעל 100,000 ₪. הנאשם החל להחזיר את חובותיו; הנאשם חווה טראומה במעצרו הנוכחי, החליט לשנות מאורחותיו ושיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן על מנת לערוך שינוי בחייו; מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נעדר דפוסים עברייניים; הנאשם החל לקבל טיפול רגשי ותרופתי. הנאשם הצליח באמצעות בית המשפט ושירות המבחן לשקם את עצמו.
13. עוד ציין, כי אביו של הנאשם נפל למשכב וניהול עסקו מוטל על כתפי הנאשם בלבד.
14. לטענתו, לאור התסקיר המשלים ושיקומו של הנאשם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם כעתירת שירות המבחן.
15. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.
16. בדברו האחרון הודה הנאשם לשירות המבחן, ההולך עמו יד ביד, תומך בו ועוזר לו לאורך כל הדרך. כן הודה הנאשם לבית המשפט. לאור מצבו הכלכלי והאישי ביקש הנאשם את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

17. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות**

בביצוע העבירה.

18. הערכים החברתיים עליהם נועדה פקודת הסמים בכללותה להגן הינם שמירה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. לצד זאת, עומדים ההגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12); ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נח (2) 734 (2004)).
19. הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום, בנסיבות העניין, היא גבוהה. הנאשם החזיק סם מסוג קריסטל במשקל 27.2 גרם נטו וסם מסוג קנבוס במשקל 71.5 גרם נטו. סם קריסטל הוא סם קשה ומדובר בכמות יחסית גדולה.
20. על מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של החזקת סמים קשים שלא לצריכה עצמית ובכמויות דומות, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהן:
 - רע"פ 483/18 **ברוכיאן נ' מדינת ישראל** (14.2.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בכך שהחזיק סם מסוג הרואין במשקל 29.967 גרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 10 חודשים ובין מאסר לתקופה של 30 חודשים. בית המשפט החליט לסטות מהמתחם משיקולי שיקום והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 10 חודשים, ולהפעיל מאסר על תנאי בחופף. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורם של הנאשם והמדינה. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;
 - רע"פ 894/16 **פרץ נ' מדינת ישראל** (10.2.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק סם מסוג קוקאין במשקל 31.05 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי, התחייבות כספית בסכום של 2,000 ₪ ופסילה על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;
 - רע"פ 1425/15 **טבול נ' מדינת ישראל** (5.3.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק סם מסוג קוקאין במשקל 38.375 גרם. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, בדרך של עבודות שירות, צו מבחן, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס בסכום של 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של התביעה והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, תוך ביטול צו המבחן. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;
 - רע"פ 8325/13 **סיאח נ' מדינת ישראל** (8.1.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. הנאשם החזיק סם מסוג הרואין במשקל 39.04 גרם. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 30 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי ולצד זאת גם הטיל מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור;
 - רע"פ 5354/12 **קובר נ' מדינת ישראל** (12.7.12) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק סם מסוג קוקאין במשקל 37.96 גרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 14 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 4,000 ₪

לח, פסילה בפועל ועל תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם ובית המשפט העליון דחה את בקשתו להרשות ערעור;

- עפ"ג (מרכז) 57121-12-16 **אזברגה נ' פרקליטות מחוז מרכז** (23.1.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובעבירה של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו. הנאשם החזיק סם מסוג הרואין במשקל של 22.6080 גרם, וסם מסוג קוקאין במשקל של 3.4277 גרם. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

- עפ"ג (מרכז) 2372-11-15 **אלמרבוע נ' פרקליטות מחוז מרכז** (10.6.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובעבירה של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו. הנאשם החזיק סם מסוג הרואין במשקל של 28.88 גרם וסם מסוג קוקאין במשקל של 6.79 גרם. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 18 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי במצטבר והטיל לצד זאת גם מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם והפחית חודשים מתוך תקופת המאסר;

- ע"פ (מרכז) 41646-11-13 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (9.2.14) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובעבירה של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו. הנאשם החזיק סם מסוג הרואין במשקל של 24.05 גרם. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 24 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה של רשיון נהיגה ופסילה על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם לעניין תקופת הפסילה בלבד.

ראו גם: עפ"ג (מרכז) 63309-12-15 **אפראימוב נ' מדינת ישראל** (30.10.16); ת"פ (רמ') 33848-05-14 **מדינת ישראל נ' עאמר** (24.2.16).

21. התביעה הגישה גם פסיקה שאינה רלוונטית למתחם, כמו למשל, פסיקה שעניינה בסמים בכמויות גדולות או בעבירות סמים לצד עבירות נוספות (רע"פ 6041/18 **כהן נ' מדינת ישראל** (22.10.18); רע"פ 8563/18 **שרפוב נ' מדינת ישראל** (12.12.18); ע"פ 9910/17, 10004/17 **גריפולינה נ' מדינת ישראל** (3.5.18). גם בא כוח הנאשם הגיש פסיקה שאינה רלוונטית, כמו למשל פסיקה שעניינה בעבירות סמים נוספות או בנסיבות מקלות (ע"פ 681/18 **סקורקוביץ נ' מדינת ישראל** (16.12.18); ת"פ 34830-12-16 **פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ' אלקיים** (24.2.19); ת"פ (כ"ס) 33806-01-16 **מדינת ישראל נ' ג דברג** (11.12.18); ת"פ (ראשל"צ) 59572-07-15 **מדינת ישראל נ' פדלון** (27.6.16); ת"פ (חי') 46090-03-14 **מדינת ישראל נ' ריאבצ'נקו** (17.5.15)).

22. מכאן, לאור נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים, מאסר על תנאי וקנס הנע בין סכום של 0 ובין 10,000 ₪.

העונש ההולם

23. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה:

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי בעבירות סמים ואלימות. עם זאת, המדובר בעבר ישן, והרשעתו האחרונה

של הנאשם היא משנת 2004 ובגינה הוטל עליו מאסר על תנאי וקנס (ע/ת1);

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו ושיתוף פעולה בעת החקירה; הנאשם נמצא משך תקופה בלתי מבוטלת במעצר בית לילי; העבירה בוצעה בשנת 2018 ולא נפתחו לחובתו של הנאשם תיקים נוספים; הנאשם אב לשלושה ילדים קטנים המתגוררים עם אמם ומשלם מזונות; הנאשם חזר לעבוד עם אביו ברציפות ובצורה סדורה; לנאשם חובות גדולים שאותם החל להשיב לאחרונה;

מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם. הנאשם החל לצרוך סמים בגיל 15, על רקע מצוקה משפחתית ולאורך השנים צריכתו העמיקה, למעט מספר ניסיונות לגמילה עצמית. בעקבות מעצרו, החל הנאשם טיפול ושיקום ביחידה לטיפול בנפגעי סמים ביבנה. הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם הליך הגמילה והפסיק את צריכת הסמים. גורמי הטיפול עמדו על המוטיבציה של הנאשם לשיקום חייו. בבדיקות שתן שנערכו לנאשם לא נמצאו שרידי סמים. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם צרך סמים על רקע קשיי התמודדות וכאמצעי להפחתת תחושות חרדה ודיכאון. כעת, זכה הנאשם לטיפול פסיכולוגי ותרופתי. הנאשם חזר לנהל אורח חיים תקין, לעבוד בצורה מסודרת, החל להתראות עם ילדיו ולשלם מזונות. מכאן, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית שלא תפגע בהליך השיקום.

24. מתסקיר המשלים עולה כי הנאשם ממשיך להגיע באופן סדיר למפגשים ולשתף פעולה באופן מלא על התהליך הטיפולי. הנאשם שומר על יציבות במישורי חייו השונים. שירות המבחן הדגיש את השינוי שערך הנאשם, הגמילה מסמים, התעסוקה הקבועה וחידוש הקשר עם ילדיו תוך תשלום מזונות. להערכת שירות המבחן, הטיפול מהווה עבור הנאשם גורם תומך, מקדם ומסייע לו בהתמודדות עם קשיי המורכבים. מכאן, חזר שירות המבחן על המלצתו.

25. התרשמתי מדבריו האחרון של הנאשם, כי אמנם הצליח לערוך שינוי בחייו, תוך שהודה לשירות המבחן המעורבים בהליך הטיפולי, לרבות בית המשפט.

26. השאלה הנשאלת שיש להכריע בה היא, האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם כהמלצת שירות המבחן וכעתירת בא כוחו של הנאשם?

27. סעיף 40ד לחוק העונשין, התשלז - 1977, מסמיך את בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום אם מצא בית המשפט "כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם" (ע"פ 2125/18 דוד נ' מדינת ישראל (18.12.18)).

28. מספר אינטרסים עומדים בבסיס ההחלטה לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום: אינטרס הנאשם הספציפי לשיקום וחזרה לחיים יצרניים; האינטרס לעודד נאשמים לבחור בדרך השיקום; אינטרס הציבור והחברה בכללותה למניעת עבריינות; האינטרס לעודד את שירות המבחן בדרכו הטובה לתמוך בתסקירים המעודדים שיקום וטיפול (ראו למשל: ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל (20.6.13); ע"פ 8092/04 חביב נ' מדינת ישראל (10.9.06); לחריגה מהמתחם בנסיבות דומות, ראו למשל, ע"פ 22919-03-18 מדינת ישראל נ' חכים (29.5.18); ע"פ 34383-10-16 (מרכז) מדינת ישראל נ' קדר (12.2.17); ת"פ (רמ') 37255-05-14 פרקליטות מחוז מרכז נ' בנעים (30.6.16); ת"פ (רמ') 33848-05-14 פרקליטות מחוז מרכז נ' עאמר (24.2.16)).

29. באיזון בין האינטרסים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום לחרוג ממתחם העונש, אולם לא כעתירת שירות המבחן שהיא מהווה חריגה קיצונית מהמתחם ללא הצדקה מספקת (ראו רע"פ 8563/18 שרפוב נ' מדינת ישראל (12.12.18)). לא התעלמתי מהצורך של הנאשם לפרנס את משפחתו, ובפרט

לאור מצבו הרפואי של אביו. עם זאת, גם בחריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום יש צורך לשמור על העיקרון המנחה של הלימה. מכאן, כי העונש ההולם כולל מאסר בדרך של עבודות שירות, צו מבחן, מאסר על תנאי וקנס.

30. בהחלטה לסטות ממתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את האינטרסים הסותרים המונחים על הכף. מחד גיסא, עומדת הפגיעה באינטרסים החברתיים של הגנה על הציבור, בריאותו ושלומו הפיסי מפני השפעתו הממכרת וההרסנית של נגע הסמים. מאידך גיסא, עומד הליך השיקום שעבר ועובר הנאשם שבמסגרתו חדל הנאשם לצרוך סמים וחזר לשמש כאזרח יצרני בחברה. במסגרת הליך השיקום זה, הנאשם חזר לעבוד, לשלם חובותיו, להתראות עם ילדיו ולשלם מזונות. הנאשם מבטא מוטיבציה גבוהה לאורך כל ההליך ושתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. הטלת מאסר בפועל, בנסיבות אלו, תגדע את הליך השיקום והיא עלולה להוביל להתדרדרותו. על מנת לאזן בין רכיבי הענישה, לצד המאסר בדרך של עבודות שירות והמאסר על תנאי יוטלו גם קנס ופסילת רישיון על תנאי.

31. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 12.6.19 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

32. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 31.7.19. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה על עבודות שירות עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. צו מבחן למשך שנה.

רשמתי לפני נכונות הנאשם לבצע צו המבחן. מובהר לנאשם כי אם לא יבצע הצו בהתאם להוראות שירות המבחן, ניתן יהיה לבטל גזר דינו ולגזור דינו מחדש;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים;

ה. קנס בסכום של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם הנאשם ב-10 תשלומים שווים ורצופים. הראשון לא יאוחר מיום 1.7.19, והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, אם בתוך תקופה בת שלוש שנים מהיום יעבור עבירה מהסוג בה הורשע בתיק זה.

ניתן צו להשמדת הסמים והציוד שנתפסו.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ט, 23 יוני 2019, במעמד הצדדים.